

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 24.11.2022 r. skarżący A. S. i M. S. wnieśli do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. skargę na zachowanie radcy prawnego A. T.. W skardze skarżący wskazali, że radca prawny A. T. działała sprzecznie z art. 6, art. 7 ust. 3, art. 12 Kodeksu Etyki Radców Prawnych, poprzez wszczęcie postępowania alimentacyjnego z powództwa pełnoletniej córki skarżących J. S. (lat 19) przeciwko A. S. i M. S., z pominięciem zweryfikowania podstawowych dostępnych informacji podanych przez M., J. S., tym samym działając na szkodę małoletniego syna pozwanych, M. S. (lat 15) skutkującego pozbawieniem jego rodziców środków finansowych, uniemożliwiając tym samym zabezpieczenie usprawiedliwionych potrzeb osoby nieletniej będącej podmiotem chronionym w postępowaniu alimentacyjnym na rzecz osoby dorosłej, która porzuciła dwukrotnie pracę i odmawia samodzielnego utrzymywania się, a także poprzez nieudzielenia informacji, o jaką występowała kilkakrotnie pełnomocnik pozwanych, radca prawny J. J., co do aktualnego numeru rachunku bankowego powódki, w związku z otrzymanym przez pozwanych dnia 22.09.2022 r. postanowieniem (...) wdanym w dniu (...) r. (sygn. akt (...)) udzielającym zabezpieczenia roszczeń powódce na kwotę 2000 zł miesięcznie od dnia 01.09.2022 r., a także poprzez wszczęcie dnia 04.10.2022 r. w imieniu J. S. postępowania w celu wykonania zabezpieczenia przez komornika sądowego pomimo, że pozwani w dniu 29.09.2022 r. przelali kwotę 2000 zł na dotychczas znany im numer rachunku bankowego córki J. S.. Ponadto skarżący zarzucili radcy prawnemu A. T., że nie udzielała informacji komornikowi o kolejnych wpływach na konto J. S. zabezpieczenia roszczeń za miesiąc wrzesień i październik oraz kontynuowała postępowanie zabezpieczające mimo dokonywania przez pozwanych terminowych wpłat, a także zarzucili radcy prawnemu A. T. działanie niedbałe polegające na odraczaniu terminu rozprawy i wskazywaniu nieistniejącego sądu w odroczeniu rozprawy.

W dniu 06.01.2022 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., wydał na podstawie art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a k.p.k., 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego mającego polegać na tym, że w okresie od września do października 2022 r. (...) W., radca prawny A. T., działając jako pełnomocnik strony powodowej względem skarżących, dokonała działań, które miałyby naruszyć art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (ustalonego uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego), dalej (...), art. 7 ust. 3 (...), art. 12 (...). W uzasadnieniu postanowienia z dnia 06.01.2023 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. poddała analizie zarzuty skarżących wyrażone w skardze z dnia 24.11.2022 r. oraz stan faktyczny występujący w sprawie. Na podstawie ustalonego stanu faktycznego, w oparciu o przepisy art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a k.p.k., 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. doszła do przekonania, że zachowanie rady prawnego A. T. nie wypalania znamion przewinienia dyscyplinarnego. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. w uzasadnieniu postanowienia z dnia 06.01.2023 r. wskazała, że radca prawny A. T. działając jako pełnomocnik córki skarżących wykonywała swoje obowiązki zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania. Radca prawny A. T. działała w interesie swojego mocodawcy (córki skarżących), który to interes stanowi dla nie podstawowy przedmiot udzielanej przez nią ochrony prawnego, jednocześnie jednak nie naruszyła tym w żaden sposób interesu skarżących, którzy są zobligowani w świetle prawa do uiszczania świadczeń alimentacyjnych na rzecz swojej córki – J. S..

Od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. odwołanie złożyli skarżący. W odwołaniu skarżący podtrzymali swoje dotychczasowe stanowisko, wnosząc o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego A. T. oraz zarzucając, że niezasadnie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. uznała, że słusznie radca prawny A. T. odmawiała udzielenia informacji o rachunku bankowym, że radca prawny A. T. zgodnie z dobrymi obyczajami wszczęła postępowanie egzekucyjne, że radca prawny nie jest zobowiązany do potwierdzenia otrzymania zabezpieczenia.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Trafnie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wydała na podstawie art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a k.p.k., 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie. Podnieść należy, że zgodnie z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza gdy czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przewinienia dyscyplinarnego. Wskazać należy, że zarzuty wyrażone w skardze opierały się na nagannym w ocenie skarżących zachowaniu radcy prawnego A. T., wobec skarżących, z tego względu że radca prawny A. T. wszczęła przeciwko skarżącym, działając jako pełnomocnik ich pełnoletniej córki postępowanie zabezpieczające, objęte postanowieniem (...) wdanym w dniu (...) r. (sygn. akt (...)) udzielającym zabezpieczenia roszczeń córce skarżących na kwotę 2000 zł miesięcznie od dnia 01.09.2022 r. Z (...) udzielonej przez (...) z dnia 30.11.2022 r. – znajdującej się w aktach sprawy – wynika, że wniosek o wszczęcie postępowania zabezpieczającego pochodzi z dnia 29.09.2022 r., a wpłynął do kancelarii komorniczej w dniu 03.10.2022 r., a następnie (...) wszczęła postępowanie zabezpieczające w dniu 04.10.2022 r. Niezasadne są więc zarzuty skarżących, że postępowanie zabezpieczające zostało wszczęte w dniu 04.10.2023 r. mimo tego, że w dniu 29.09.2022 r. skarżący dokonali na rachunek bankowy córki skarżących przelewu kwoty 2000 zł W chwili nadawania w placówce pocztowej wniosku o wszczęcie postępowania zabezpieczającego radca prawny A. T., nie miała wiedzy o dokonaniu przelewu kwoty 2000 zł na rachunek bankowy córki skarżących. Brak jest więc jakichkolwiek podstaw do zarzucania radcy prawnemu A. T. działania niezgodnego z zasadami etyki zawodowej radcy prawnego. W tym miejscu podkreślić należy, że klientem – Mocodawcą radcy prawnego A. T. była córka skarżących i to zgodnie z zakresem udzielonego przez córkę skarżących pełnomocnictwa miała obowiązek postępować radca prawny A. T.. W aktach sprawy brak jest jakiegokolwiek dowodu z którego wynikałoby, że radca prawny A. T. podejmowała czynności wbrew zakresowi udzielonego pełnomocnictwa. Jeśli więc z udzielonego pełnomocnictwa wynikało, że radca prawny A. T. ma upoważnienie do złożenia wniosku o zabezpieczenie roszczeń objętych postanowieniem (...) wdanego w dniu (...) r. (sygn. akt (...)), to złożenie takiego wniosku w dniu 29.09.2022 r. nie może stanowić działania niezgodnego z zasadami etyki zawodowej radcy prawnego. Zwrócić należy przy tym uwagę, że to skarżący byli osobami zobowiązanymi na podstawie postanowienia (...) wdanego w dniu (...) r. (sygn. akt (...)) do wypłacania swojej córce kwoty 2000 zł miesięcznie, a jeśli jak sami skarżący wskazują w skardze z dnia 24.11.2022 r., postanowienie to odebrali w dniu 22.09.2022r. to w ich interesie leżało jak najszybsze spełnienie obowiązku wynikającego z przedmiotowego postanowienia, w tym dokonanie zapłaty na znany im już wcześniej rachunek bankowy córki skarżących, co ostatecznie uczynili w dniu 29.09.2022 r.

Sąd wskazuje, że brak jest w aktach sprawy jakichkolwiek dowodów, z których wynikałoby, że pełnomocnik skarżących zwracał się do radcy prawnego A. T. z prośbami o udzielenie informacji, co do aktualnego rachunku bankowego córki skarżącej, mimo tego, że zarówno do skargi jak i odwołania skarżący załączyli szereg dokumentów dotyczących sprawy, m.in. informacje od Komornika Sądowego, przelewy bankowe, pisma procesowe skarżących składane do sprawy prowadzonej w (...) (...) o sygn. akt (...), skarga na czynności komornika. Brak jest więc jakichkolwiek podstaw do zarzucania radcy prawnemu A. T. działania niezgodnego z zasadami etyki zawodowej radcy prawnego.

Również zarzut dotyczący nieinformowania przez radcę prawnego A. T. Komornika Sądowego o dokonywanych przez skarżących wpłatach nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ już z samej (...) udzielonej przez (...) z dnia 30.11.2022 r. – znajdującej się w aktach sprawy – wynika, że do kancelarii komornika wpłynęły pisma uprawnionej informujące o wpłatach z dnia 10.10.2022 r. i 16.11.2022 r. Ponadto zgodzić się należy z Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., że przekazywanie informacji o dokonaniu wpłat do organu egzekucyjnego leży w interesie zobowiązanego i to on takie informacje powinien przekazywać organowi egzekucyjnemu.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawny radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Powyższe oznacza, że jedynie w przypadku naruszenia prawa, zasad etyki lub godności zawodowej, bądź swoich obowiązków radca prawny podlega odpowiedzialności zawodowej. Ponadto ażeby doszło do odpowiedzialności zawodowej radcy prawnego nie może wystąpić żadna negatywna przesłanka

procesowa, która spowoduje, że postępowania nie wszczyna się, a wszczęte umarza. Jedną z negatywnych przesłanek procesowych określonych w art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. jest sytuacja kiedy czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego, a więc kiedy zachowanie radcy prawnego nie wypełnia znamion pozwalających na stwierdzenie, że to zachowanie podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej. Właśnie z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, wobec treści zarzutów skarżących postanowionych w skardze radcy prawnemu A. T.. Jak zostało to wcześniej wskazane, radca prawny A. W. – T. swoim postępowaniem wobec skarżących nie dopuściła się naruszenia zarówno art. 6, jak i art. 7 ust. 3 i art. 12 (...). Radca prawny A. T. w sposób sumienny oraz z należyłą starannością działała w imieniu córki skarżących J. S. oraz kierując się dobrem klienta nie naruszyła żadnych zasad etyki zawodowej wobec skarżących.

W rozpoznawanej na skutek odwołania w sprawie, nie można więc przyjąć, że radca prawny A. T. popełniła delikt dyscyplinarny, który zarzuca skarga, wobec tego w ocenie Sądu Dyscyplinarnego niezasadne jest odwołanie wniesione od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 06.01.2023 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie.

Łączne koszty postępowania wyniosły 1.000,00 zł, kosztami tymi w całości została obciążona Okręgowa Izba Radców Prawnych (...) W., zgodnie z przepisem art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. nie przysługuje środek odwoławczy.